

Motto:

*Když už člověk jednou je, tak má koukat aby byl.
A když kouká, aby byl a je, tak má být to, co je a nemá být to, co není,
jak tomu v mnoha případech je.*

[Jan Werich]

Vážení čtenáři.

Hlavním tématem dnešního vydání, které si vám dovoluujeme předložit, byl pokus podívat se na podnikatele, jako na člověka se všemi jeho přednostmi a chybami. Upřímně řečeno, moc se nám to nepovedlo, protože pohled na tu „člověčí“ stránku podnikatele je tak rozmanitý, že pokud se nesoustředíme jen na jeden segment, pak je to v obecné poloze úkol téměř neřešitelný. Ovšem prozíravě jsme si dali do plánu i podtémata a tak jsme to své základní zadání splnili tak napůl. Člověk podnikatel má být vzdělán, může sportovat, měl by být společensky odpovědný, měl by ctít základní pravidla etiky – zkrátka i podnikatel by se měl vejít do obsahu moudrých slov pana Wericha v dnešním motto.

Nicméně Mostecko žije v dnešních dnech svoji ambicí stát se Evropským městem sportu a tak sport přece jenom v dnešním čísle jaksi vyčnívá. Tématu vzdělanosti a také trochu sportu se věnuje dnešní hlavní rozhovor s ministrem školství, mládeže a tělovýchovy Marcelem Chládkem. Pan ministr získal naši úctu a obdiv za svou odvahu říci to, co jsme jako komora říkali již dříve mnohokrát a troufám

si tvrdit i včas, že zrušit učiliště přejmenovat je na střední školy a „nacpat“ tam maturity byla hloupost (to jsme říkali my, pan ministr volil kulantnější slova). Teď jde ovšem o to, společně správně naladit, aby to nedopadlo v duchu známého „mysleli jsme to dobře, ale dopadlo to jako obvykle“. Zajímavé souvislosti nám připomíná také rotarián Stanislav Štýs, kdy zelenými pseudoekology zatracovaná těžba uhlí přinesla na Mostecko navíc i nebyvalé množství sportovišť všeho druhu. Z akademické půdy jsme dostali představu o etice podnikání. Svě místo našlo i téma společenské odpovědnosti firem, kde nám v používané rétorice chybí dovětek „a politiků“. Nicméně svoji vizi uvádí předseda Hospodářské a sociální rady Ústeckého kraje Richard Falbr a stejnému tématu se věnuje i dnešní rubrika JOJO s nově zvoleným prezidentem HK ČR Vladimírem Dlouhým. V pravidelných rubrikách se Lucie Bartoš a František Kružík dívají na téma jako vždy po svém. Protože je dnešní doba stále plná tragikomických absurdit, tak jsme neodolali a na svém místě je pro pobavení opět se svými drzostmi náš „drzý smajlík“.

Vážení podnikatelé,

jsme na stránkách komorového časopisu a tak nelze opomenout fakt, že XXVI. Sněm HK ČR zvolil na další tříleté funkční období nové orgány HK a výrazně obměnil nejužší vedení komory. Prezidentem HK ČR byl zástupci složek komory zvolen Ing. Vladimír Dlouhý, kterému lze jen přát, aby pro zajištění dalšího rozvoje Hospodářské komory ČR našel podporu nově zvolených členů orgánů komory a v sobě pak dostatek síl, vůle, nezbytné diplomacie a v neposlední řadě pevně zdraví.

Přeji krásné letní dny.

Ing. Rudolf Jung

Předseda OHK Most

EDITORIAL pod čarou:

PANEM ET CIRCENSE

Motto:

*Tajemství úspěchu v životě není dělat, co se nám líbí,
ale nalézt zalíbení v tom, co děláme.*

[Thomas Alva Edison]

Že je sport na okraji zájmu řady politiků i zástupců organizací, které by jej měly podporovat a rozvíjet je fakt, o němž zřejmě nepovedeme dalekosáhlé disputace.

Zájem elit o oblast sportu je nepřímou úměrná době, zbývající do jakýchkoliv voleb – čím je doba kratší, tím je zájem vyšší. Politici se tak zřejmě poučili z latinského úsloví „panem et circense“, tedy chléb a hry, které charakterizovalo přístup patricijců v úpadkovém období Říše římské, kdy byla za jídlo a hry účelově získávána přízeň prostého lidu, aby jí pak využili k naplnění vlastních cílů. I mimo ostentativní či skryté nezájem je problémů víc než dost – od nejasného financování, přes netransparentní lobbying, klientelismus, nedostatek sportovišť, nekoncepčnost, nezájem dětí o sportování, konzumní způsob života, změny hodnotového žebříčku, nedostatek zapálených a kvalifikovaných učitelů či trenérů, přes nezdravý životní styl i nedostatek vzorů, které by zejména mladým sloužily jako příklad „že to jde“.

Každá společnost musí mít jasná pravidla, vyvažující práva a zájmy různých skupin obyvatel a sportovců, byť v menšině, takovou skupinou jsou. Není možné, aby si jedni nacpali kapsy penězi ze státní pokladny a druhí to jen zaplatili. Je potřeba neustále přesvědčovat o významu pohybových aktivit a vysvětlovat, že sportování není zábavou plebejců, ale investicí do kvality života celé společnosti. To platí dvojnásob v období, kdy domácnosti redukuje výdaje a sportovní aktivity jsou často prvními, kterých se omezení dotkne.

Přes nepříznivou ekonomickou situaci a dozvuky globální krize to jsou právě podnikatelé, kteří do sportu vkládají prostředky, poskytují dary a sponzorují kluby. Ve většině případů tak činí z prostého nadšení, bez ohledu na vlastní prospěch, zcela bez ekonomické logiky a bez perspektivy jakékoliv návratnosti. Ano, nezbyvá nám, než si opět poradit sami. A že na sport politici kašlou? Mějme na paměti staré české pořekadlo „Kdo nic nedělá, nic nezkazí“ a budme rádi, pokud nám alespoň neháží klacky pod nohy.

...jen na závěr – jiné pořekadlo říká, že „výjimka potvrzuje pravidlo“. Můžeme být hrdi, že žijeme v Mostě, ve městě, kde TO OPRAVDU JDE.

Ing. Jiří Mann, MBA

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Je nesporné, že v poslední době se dostávají do „úzkých“ nejen státní rozpočty, ale také rozpočty měst a obcí a je vcelku logické, že po odečtení tzv. mandatorních výdajů na dotace do sportu a kultury toho moc nezbyvá. V této atmosféře se stává velmi frekventovaným pojmem „Společenská odpovědnost firem“, kde ovšem chybí ona druhá polovina – „a politiků“. I když lze nalézt celou řadu různých definic a výkladů, ve všech se objevují prvky podpory neziskových aktivit, zejména v regionu působení firmy. Majitelé firem jsou pod velkým tlakem na poskytování různých podpor a dotací, je apelováno na jejich morální cítění a právě onu společenskou odpovědnost. To by asi bylo ve stabilizovaných podmínkách normální, ale sami víme nejlépe, že stav v našich firmách není růžový a sponzorská ochota, snad lépe řečeno možnost, je čím dál menší. Ze strany příjemců je vcelku reálná obava, že řada sportovních aktivit (zůstaneme-li jen u sportu) se dostane do vážných ekonomických potíží.

S dnešní otázkou rubriky JO-JO jsme se obrátili na nově zvoleného prezidenta HK ČR Vladimíra Dlouhého.

Pane prezidente, jak v kontextu reality dnešního podnikatelského prostředí vnímáte pojem oné společenské odpovědnosti firem z hlediska naší „komorové“ definice, možností podnikatelů a společenského očekávání.

Společenská odpovědnost u firem funguje letitě, byť ne vždy je nazývána tímto slovním spojením. Příběhy společensky odpovědných firem nejsou vázány jenom na ty velké, ale i na střední a malé firmy českých regionů, a to společně s jejich zaměstnanci a lidmi z širokého okolí.

(dokončení na straně 4)